

311 *Whitley, in a house that stands just at the south entry of the station and is called Castle Nook.*

M·A·G·E·R
T·I·F·M·A·X·T·R·I·B·P
C·O·S·I·I·I·P·P
M·I·L·I·T·C·O

5

Horsley p. 250 *Northumb.* 112 (inde Warburton vallum p. 158, 112; Goughs Camden 3 p. 460; Hodgson 2, 3 p. 75) qui recte adnotat titulum fuisse Caracallae similem fortasse praecedentis. V. 3 P punctum esse insolenter ornatum Horsleius perspexit. Idem latet puto initio n. 4.

... Brit(annico)] max(imo) Ger[m(anico) max(imo) pon]tif(ici) max(imo), trib(unicia) p[ot(estate) ... mp(eratori) ... co(n)s(uli) IIII p(atr) p(atr)ia] ... milit(es) co[h(ortis III Nerviorum?)]

312 *Whitley, apud Henr. Wallace loci dominum.*

VEX·LEG

XX VV

REFEC

Horsley p. 250 *Northumb.* 111 (inde Warburton vallum p. 157, 111; Wallis *history of Northumberland* 2 p. 21; Goughs Camden 3 p. 460; Hoare Gyrald. Cambr. 1 p. 127. 135 tab. 4, 27); Hodgson 2, 3 p. 75.

313 *Kirkhaugh (prope Whitley Castle), in the churchyard.*

DEAE ME
NERVAE
ET
HERCVLI
5 VICTOR

Warburton *map of Northumberland*; Horsley p. 252 *Northumb.* 94 (inde Warburton vallum p. 159, 114; Wallis *history of Northumberland* 2 p. 21; Goughs Camden 3 p. 460; Wright *the Celt* p. 263), Hodgson 2, 3 p. 75.

XXX. PLVMPTONWALL sive OLD PENRITH.

Accedunt *Armthwaite, Hartknotcastle, Kirkbride.*

In regione Cumbriae maxime fere meridionali et ad confinia paene Westmorelandiae situm est *Penrith* oppidum, non multum distans a *Brougham Castle, Clifton, Lowther* locis Westmorelandiae, 'emporium celebre', ut Camdeni verbis utar (ed. VI p. 639), 'ad occidentem plagam castro regio firmatum, quod regnante Henrico VI e ruinis Romani munitenti *Mabury* in vicinia fuit restauratum'. Ex quo munimento Romano nihil videtur reliquum esse; ad *Peterill* fluviolum Camdenus deinde ait *Plompton parke* esse, 'vivarium amplum quod olim reges Angliae ferarum, sed Henricus VIII hominum habitationi prudenter dicavit', *Haia de Plompton* olim dictum; 'ad hoc', ait, 'dirutae urbis reliquias multas vidimus, quam illi ob vicinitatem antiquum *Perith* (sic) nunc vocant' (cf. Goughs Camden 3 p. 443). Neque dubitari potest quin ad *Old Penrith*, ut tum vocabatur, castra non exigua fuerint (cf. Horsley p. 111; docent id etiam fragmenta anaglyphorum operis non rudis ibi reperta, cf. Lysons *Cumberl.* p. 188 tab.). Vicus qui hodie adiacet *Plumpton Wall* dicitur et domus castris proxima *Lough* a lacu vicino; ipse castrorum situs etiam *Castlesteads* vocatur. Unde quae reperta esse dicuntur locis illis omnibus ad eandem stationem pertinent. Etiam extra castrorum muros aedificiorum Romanorum vestigia eruderata sunt (Bruce *wall* p. 361). Castra videntur fuisse cohortis II Gallorum equitatae (cf. n. 315. 317 et fortasse etiam 318. 324), quam in Britannia militasse diploma n. 124 nos edocuit; nam titulus sepulchralis emeriti alae Petrianae ibi repertus (n. 323) sane non probat Petrianas stationem valli ibi esse quaerendam, ut Camdenus soni quadam similitudine inter *Perith* et Petrianas, ut videtur, motus proposuerat. Horsleius *Bremetennacum* notitiae (supra cap. XXVI) ibi collocabat (quanquam postea p. 481 ipse dubitans) certis argumentis nullis; in censum deinde venerunt mansiones itinerarii Galava (p. 481, 7) et Voreda (p. 467, 3); sed cum de cohortis II Gallorum stativis notitia taceat, hic quoque fatendum est de nomine antiquo, nisi casu aliquando detegatur, omnino nihil sciri posse. Quod in titulo sepulchrali semel *questorius* nominatur *c(ivitatis)? Carvetiorum* (n. 325), id in aliis provinciis, veluti in Hispania, loci ipsius nomen designare posset, in Britannia autem e contrario alibi civitatem illam quaerendam esse indicat. Tituli ibi reperti, qui praeter numina quaedam peregrina (n. 314. 318. 320. 332) Iovemque optimum maximum (n. 315. 316. 317) imperatores potissimum domumque divinam (n. 315. 318. 319. 322. 332) cultos esse demonstrant, a reliquarum stationum militarium per regiones illas distributarum non differunt.

1. Crispinus GERICIUS, de quo in praefatione dictum est (p. 7), duos inde titulos Camdeno reportavit (n. 326. 327);

2. CAMDENUS aut ipse vidit aut ab aliis accepit quattuor (n. 323. 325. 326. 327).

3. Guilelmus DUGDALE in *his Visitation of Cumberland, made in the year 1665*, quae servari dicitur 'in Herald collection, i. e. in archio regio Londiniensi, unius tituli Cumbrii (n. 372) testis citatur a Sam. et Dan. LYSONS. Equidem descriptionem illam manu scriptam non vidi.

4. HORSLEIUS quattuor titulos ipse investigavit (n. 315. 317. 319. 320 eosdem profert *Warburton*, qui, ut solebat, eum exscripsit).

5. Ric. GOUGH in schedis Oxoniensibus ad tertiam Britanniae Camdenianae editionem a se curandam collectis titulos aliquot adnotavit aliunde non notos plerosque a *Tunstall* communicatos cum societate antiquariorum Londiniensi (n. 297. 300. 315. 330. 331); paucos eorum edidit ipse (n. 314. 318.); pars inedita mansit.

6. POCOCCIUS titulum unum ibi vidit (n. 317).

7. Pauci accesserunt per scriptores Archaeologiae Londiniensis et Archaeologiae Aelianae (n. 318. 328). Deinde, praeter valli periegetas (ut Warburton et Bruce n. 318) consulendi erant historiae Cumbriae scriptores hi.

8. Guil. HUTCHINSON (*the history of the county of Cumberland and some places adjacent cet.* Carlisle 1794 2 voll. 4., opus postumum; eiusdem *an excursion to the lakes of Westmoreland and Cumberland* Lond. 1776 8. non vidi) plene, sed non satis accurate de antiquitatibus Cumbriae disseruit; etenim quae apud Camdenum, Horsleium, alios invenerat proposita sunt ordine paene nullo, adiectis infra adnotationibus aut ab ipso, aut ab operis editoribus; unde usus eius libri plenus est taedii. Tamen etiam ubi ex antiquioribus pendet in titulorum lectione referenda tabulae eius delineatae sunt plerumque ad archetypa ideoque non spernendae. Inde etiam accidit, ut tituli eius aliquot delineati tantum extent in tabulis, in textu autem omnino omissantur. Non pauca deinde, quae profert, postea perierunt. Praeterea usus est schedis Rogerii GALE; novi autem ex iis nihil accessit. Continuatio operis Hutchinsoniani a Jollies nuntiata (Upcott 1 p. 113) non videtur prodiisse.

9. Ios. NICHOLSON et Ric. BURN (cf. praefatio cap. XXVIII n. 6) hic quoque pauca tantum habent sibi propria, in plerisque autem Camdenum Horsleium Hutchinsonem sequuntur.

10. Daniel et Samuel LYSONS (*magna Britannia* vol. IV *Cumberland*